

Omwegen

debuutroman van
Danielle van Wieringen

Op een ochtend liggen de geiten van voormalig muzikleraar Henk IJzerberg dood in hun hok. Niet het eerste dat misgaat, ook niet het laatste: zijn leven lijkt zich tegen hem te keren. Reden voor zijn ongeruste ex-vrouw, dochters en zweverige schoonzoon om hem te bespioneren.

Intussen lijkt niemand om te kijken naar zijn kleinzoon Thijmen, een te zwaar en in zichzelf gekeerd jongetje dat toeschouwer is van alle familieontwikkelingen.

En dan is Henk IJzerberg verdwenen...

Danielle van Wieringen:

"Ik schrijf verhalen sinds ik een pen kan vasthouden. Langzaam werden het gedichten en romans. Ik ben geboren in Roermond, 1971, en groeide op in de bakkerij van mijn ouders in Winschoten. Ik werkte als radio- en tv-journalist in Hilversum, nu als communicatieadviseur en woordvoerder. Inmiddels woon ik in Laren. Dit is de eerste roman die ik publiceer. "

Titel	Omwegen	Vaste prijs	€ 19,55
Aantal pagina's:	286	Uitgeverij	www.Boekscout.nl Het boek is hier online te bestellen, of in de boekhandel.
Uitvoering/formaat	paperback 12,5 x 20 cm		
ISBN	9789462067202		

Een fragment uit het boek:

George en Thijmen zouden die middag langskomen.

Joost mag weten waarom, want zo gek waren zijn schoonzoon en hij niet op elkaar. En dat was zacht uitgedrukt. Regina landde vandaag weer op Schiphol, die zou ook wel langskomen, uit plichtsbesef. IJzerberg had gisteren haar stukje gezien op tv. Half, ook uit plichtsbesef. Hij kon geen belangstelling meer opbrengen voor rampen en aanslagen. Die gebeurden en na een maand was je ze vergeten.

Hij keek om zich heen. Het huis leek schoon, zijn kleren zonder opmerkelijke ongeregelheden. IJzerberg deed zijn jas aan en liep vanaf de voordeur nog eenmaal door zijn huis, koos de route langs de plekken die George en Thijmen straks zouden zien. Thijmen liep nog wel eens naar boven, allebei zouden ze nog wel naar het toilet gaan, door de keuken lopen, wat nog meer...

Soms was het toilet niet doorgetrokken, stond een pan te lang op het aanrecht of lag iets onschuldigs op een onlogische plek. Kinderen raakten makkelijk ongerust, of speelden dat.

In de hal, in het trapgat bleef hij als altijd een paar seconden staan bij het portret. Het was jaren geleden onverwacht bezorgd, zonder afzender. Zij moest het zelf hebben gedaan, dacht hij. Hij bleef nog even staan en liep toen naar de bijkeuken. Al die kleren moest hij maar in de wasmand leggen. Zeker zijn ondergoed, dat ging in de wasmand. En niet ernaast.

Hij liet zijn ogen door de bijkeuken gaan, de keuken en probeerde te zien wat die slappe yogadrol die zijn schoonzoon was straks zou zien. Hij haalde een hand door zijn haar. Hij keek op de klok boven de keukendeur. Het was negen uur. Het moest maar.

Nu eerst aangifte doen.